

2. У штаб-квартирі ООН розповіли, скільки жінок-міністерок в урядах країн світу. URL: <https://50vidsotkiv.org.ua/u-shtab-kvartiri-oon-rozpovili-skilki-zhinok-ministerok-v-uryadah-krayin-svitu/>
3. Участь жінок у політиці та процесі прийняття рішень в Україні. Стратегії впливу. Український жіночий фонд. Київ. 2011. 41 с. URL: <https://www.osce.org/uk/odihr/85975?download=true>

Л. М. Радченко
доцент кафедри політичних наук,
публічного управління та адміністрування
НПУ імені М. П. Драгоманова,
кандидат політичних наук, доцент
(м. Київ)

ПРОБЛЕМИ ВЗАЄМОДІЇ МІЖ ГРОМАДЯНСЬКИМ СУСПІЛЬСТВОМ УКРАЇНИ І СТРУКТУРАМИ ЄС

Одним із головних елементів розвитку демократичної держави в сучасній Україні є наявність громадянського суспільства. Основою його становлення є вираження і захист важливих потреб та інтересів особи, а також налагодження соціального зв'язку між людьми. Питання про наявність чи відсутність громадянського суспільства в українській державі є досить актуальним на сучасному етапі державотворення. Громадянське суспільство утворює не держава, а її громадяни. Свідченням існування його зрілості є визначення індивідами своїх потреб та здатності їх задовольнити спільними зусиллями. Громадянське суспільство передбачає визначення пріоритетності та цінності індивіда, його прав і свобод, захист його інтересів та потреб, а також створення відповідних механізмів для цього. Таке суспільство сприяє розвитку плюралізму, соціальної справедливості, ефективної політики.

Головні вектори побудови громадянського суспільства в сучасній Україні можуть бути наступними: створення реальних механізмів впливу пересічних громадян на рішення влади; розширення політичної участі і політичної активності; підвищення рівня політичної культури населення; обмеження впливу держави на діяльність громадських організацій, рухів тощо; налагодження механізмів зворотного зв'язку між державою та суспільством; дійсний захист прав і свобод людини і громадянина; сприяння відкритості суспільства; розвиток політичної освіти і патріотичного виховання молодого покоління та ін.

Країни Західної Європи вже пройшли етап становлення громадянського суспільства, яке знаходиться на вищому рівні, ніж в Україні, тому потрібно запозичувати їх досвід для побудови української демократичної держави. Як зазначає В. Співак, становлення громадянського суспільства у європейських державах

супроводжувалося поєднанням національної свідомості і громадянською свідомістю, прагненням націй на власне самовизначення та право демократичного урядування, гарантуванням прав і свобод людей, вимогою чіткого розподілу гілок влади, існуванням єдиної національної мови тощо [3, с. 473].

Так, Євросоюз надає великого значення проблемам громадянського суспільства для розв'язання проблем внутрішньої єдності, що відіграє важливу роль для інтеграції, а також деяких аспектів загальноєвропейської політики. Так як ЄС є одним із основних центрів міжнародної ефективної плюралістичної демократії, тому проблеми захисту прав людини не можуть вирішуватися самотійно. Взаємини між структурами Євросоюзу і громадянським суспільством здійснюються шляхом надання консультацій із Європейською конфедерацією допомоги та розвитку щодо неурядових організацій, Європейською мережею незалежних політичних фондаций за розвиток демократії і співробітництва, Європейською мережею фондаций за демократію, Європейським Ліанзонським офісом і мережею інститутів з прав людини і демократії [4]. Кожного року ЄС організовує зустрічі із різними неурядовими організаціями чи проводять публічні онлайн консультації з приводу проблем захисту прав людини, соціального розвитку та охорони навколишнього середовища. Значне місце займають питання взаємовідносин громадянського суспільства та ЄС щодо інтеграційних процесів та розробки механізмів включення громадянського суспільства до управління удосконаленням об'єднання.

З 1 вересня 2017 року набрала чинності Угода про Асоціацію між Україною та ЄС, згідно із якою пріоритетними стають питання про покращення соціального стану людей, їх гідне життя і добробут. Головне завдання громадянського суспільства полягає у вирішенні наступних проблем: трудового права, споживчого кошику, мінімальних соціальних стандартів, соціального страхування, дієвого соціального діалогу, пенсійної реформи, проблеми зайнятості населення, тарифного регулювання в сфері ЖКГ, надання соціальних послуг [1, с. 88]. Підписання даної Угоди є показником визначення векторів міжнародної політики України та її інтеграції до європейської спільноти, а громадянське суспільство матиме змогу залучатися до того, що відбувається навколо Угоди.

У 26 главі даної Угоди мова йде про співробітництво з питань громадянського суспільства, де викладені запропоновані зміни: взаємообмін досвідом між громадянським суспільством України та членами-країнами ЄС; участь громадських організацій і рухів у реалізації основних положень Угоди про Асоціацію, а також у розвитку взаємовідносин між Україною та Євросоюзом; розуміння країнами-учасницями ЄС історії, культури, традицій України і навпаки, що має сприяти налагодженню співробітництва між сторонами тощо.

Взаємодія між Євросоюзом і громадянським суспільством української держави належно підкріплена на правовому рівні, а також сприяє зростанню впливу громадянського суспільства на структури ЄС та його подальший розвиток.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Гревцова Л. Становлення громадянського суспільства в Україні як суб'єкта національної безпеки держави // Освіта регіону. Політологія. Психологія. Комунікація. – 2013. – № 2. – С. 85-89.
2. Громадянське суспільство і Європейський Союз : функціонування й співпраця // Віче. – січень 2015. – № 2. – С. 12-19.
3. Співак В. М. Громадянське суспільство в Україні : проблеми становлення в умовах глобальних трансформацій // Держава і право. Юридичні і політичні науки. – 2010. – Випуск 59. – С. 468-476.
4. Cooperation with civil society // European Union EXTERNAL ACTION: Foreign policy: Protecting human rights worldwide [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://eeas.europa.eu/human_rights/cooperation_with_ngo/index_en.htm
5. The role of civil society in EU integration processes: Real engagement through effective involvement // A collection of Conference speeches, Yerevan, 22-23 November 2012 / Visegrad Fund. – Yerevan: International Center for Human Development, 2012. – 80 p.

Є. Є. Стобун
аспірант кафедри політичних наук,
публічного управління та адміністрування
НПУ імені М. П. Драгоманова
(м. Київ)

ВИКОРИСТАННЯ ЦИФРОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ В СИСТЕМІ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ: E-GOVERNMENT

На сьогодні інтеграція України до світового економічного простору є нагальним завданням розбудови державності та економіки. Євроінтеграція – вибір України, який посідає особливе місце у системі зовнішньополітичних пріоритетів.

Реформа державного управління є однією з основних реформ у країнах з перехідною економікою, що здійснюють комплексні реформи у різних сферах державної політики. Дієва бюрократична система є одним з основних чинників конкурентоспроможності країни. Ефективна державна політика у різних сферах можлива за наявності професійної, підзвітної, результативної та ефективної системи центральних органів. Зниження адміністративного навантаження державного регулювання, покращення якості надання адміністративних послуг, забезпечення законності та передбачуваності адміністративних дій покращує позиції держави у світових рейтингах конкурентоспроможності [9].

Електронний уряд являється ключем до реформ в Україні. Електронний уряд (англ. e-Government) – це модель державного управління, яка заснована на використанні сучасних інформаційних та комунікаційних технологій з метою підвищення ефективності та прозорості влади, а також встановлення суспільного контролю над нею [1].